

Bijbels perspectief

Het woord van de week

Openbaring 2:17

Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt. Wie overwint, hem zal Ik geven van het verborgen manna, en Ik zal hem een witte steen geven en op die steen een nieuwe naam geschreven, welke niemand weet, dan die hem ontvangt.

Een Woord van Gods Geest aan de gemeenten, maar dan wel heel nadrukkelijk aan ieder daarin afzonderlijk. Elk waarachtig kind van God wordt hier persoonlijk aangesproken - aangespoord. En dat komt wel heel in het bijzonder tot uiting in wat Gods Geest uitspreekt over 'de naam op de witte steen'. Dit zo spreken door de Geest onderstreept het gegeven dat God de Vader in zijn Zoon wel degelijk direct betrokken is op het persoonlijke leven van zijn kind. Wanneer de Geest spreekt over het geschreven worden van de nieuwe naam op een witte steen en daaraan toevoegt dat het daarbij gaat om een naam welke niemand weet dan die hem ontvangt, dan onderstreept dat het intieme van de relatie met God. Het ademt een diepe betrokkenheid vanuit liefde.

Binnen de Bijbel neemt het geven van een naam sowieso een bijzondere plaats in. We zien dit al direct in het Oude Testament. In het geven van de naam door de ouders werd, soms zelfs profetisch, iets uitgedrukt van het karakter. De naam stond voor wie je was of wie men dacht of hoopte dat je zou worden. Als negatief voorbeeld zou je kunnen denken aan Jacob, wiens naam bedrieger betekende - en die naam bleek hij maar wat waar te maken.

Hier in de gekozen tekst gaat het allesbehalve om een uitdrukken van een negatieve karaktertrek of persoonlijkheid. Hier gaat het in tegendeel om een positief benadrukken van wie en wat God zelf van degene vindt die de nieuwe naam krijgt. Hij of zij mag een Jacob - of nog erger! - zijn geweest in het oude leven, maar in Christus ziet de Vader het ware beeld dat Hij voor ogen had toen Hij diegene van voor de grondlegging der wereld dacht en wilde en wie hij of zij werd na het toestaan van het kruis in het oude leven. 'Wie overwint' betekent 'wie volhardt tot het einde', dat houdt in: na bij het kruis gebogen te hebben, als meegekruisigd leven.

Hoe uitzonderlijk is aan diegene de belofte: er mag en zal gegeten worden van het 'verborgen manna' dat naar alle waarschijnlijkheid duidt op een deel hebben aan Christus die gezien wordt als hét Brood uit de hemel. Het verwijst als zodanig naar het bruiloftsmaal. De belofte wordt dan reëel dat Hij met wie Hem persoonlijk in het leven heeft toegelaten maaltijd zal houden. Een van de commentaren wijst erop dat de witte steen wel wordt gezien als het bewijs van toegang tot dat geweldige bruiloftsfeest. Wit staat voor reinheid. En is wie door Hem wordt toegelaten niet gereinigd door het bloed van het Lam? Stel u voor, straks een zo intieme relatie dat u een naam ontvangt die alleen Hij en u kennen. Een naam waarmee Hij uitdrukt wie en wat u voor Hem bent. Wat dit ons zegt? Dat Gods liefde, die zich naar de gemeenten uitdrukt, uiteindelijk heel persoonlijk is. Hij heeft u en mij persoonlijk op het oog! Wij zijn individueel voor Hem van betekenis. Bruid voor de Bruidegom. Maar let wel: wie overwint! Dat betekent: hou vast wat je hebt - volhardt tot het einde.